

عنوان مقاله:

حقوق غیرمالی کودک در حقوق ایران و کنوانسیون ۱۹۸۹ الحاقی ایران ۱۳۷۲

محل انتشار:

نهمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم انسانی، مدیریت و کارافزینی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

ناهید یوسفی - شهرداری تهران، کارشناس معاونت شهرسازی و معماری

خلاصه مقاله:

حقوق کودک، بخشی از موضوعات حقوق بشر است که نیاز به حمایت جدی از سوی جامعه بین المللی دارد. تلاش های جهانی در راستای حمایت از کودکان به عنوان آسیب پذیرترین عضو خانواده منجر به تصویب کنوانسیون حقوق کودک گردیده است. کنوانسیون ۱۹۸۹ حقوق کودک؛ اصلی ترین منبع بین المللی در حمایت از حقوق کودکان است. این کنوانسیون، کامل ترین سند مربوط به حقوق کودکان است که تا کنون تدوین شده و اولین سندی است که این حقوق را در عرصه بین المللی به صورتی لازم الاجرا مطرح کرده است. ایران به موجب ماده واحده الحاق در اسفند ۱۳۷۲ به کنوانسیون حقوق کودک پیوسته است. برابر این ماده واحده، مشروط به آنکه مفاد آن در هر مورد و هر زمان در تعارض با قوانین داخلی و موازین اسلامی باشد یا قرار گیرد، از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران لازم الرعایه نباشد. الحاق مزبوراز حیث حقوقی نادرست بوده و قابل پذیرش نیست و نیز به منزله نقض اصل برتری حقوق بین الملل برحقوق داخلی محسوب گشته است. علاوه بر مراتب مزبور، تعارضات فراوان موجود و مشهود در قوانین داخلی ایران نیز دراین ارتباط، از دیگر پیامدهای این ایراد است.

کلمات کلیدی:

حقوق کودک، حقوق غیر مالی کودک، کنوانسیون ۱۹۹۷، کنوانسیون حقوق کودک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1562300>

